

Ημερολόγιο ασημάντων 461 (Απόσπασμα)

8.12.21 Ερωτευμένος με την τουρκογερμανίδα ποιήτρια Lütfiye Guzel :

Δημήτρης Τζουμάκας

(...) Η ζωή σαν κούτσουρο / Εκ των προτέρων θλιβερή, και η σελήνη / είναι μονάχα μία σημείωση. / Θα στέκομαι πάντα στο παράθυρο και θα σκέφτομαι έξι λέξεις: Κάποιες εμπειρίες δεν ήταν για καλό.

Οι συναντήσεις με ανθρώπους για τους οποίους δικαιολογημένα δεν σημαίνεις και πολλά, σε εξαντλούν.

Θέλω να γράψω ένα ποίημα, όμως ψυχρά αντικείμενα όπως ο βραστήρας σκοτώνουν τη φαντασία, άλατα κατακάθονται στους στίχους.

Το δωμάτιο φωτίζεται από στρογγυλές λάμπες χωρίς αμπαζούρ. Καθημερινά αντικείμενα λειτουργούν απειλητικά. Οι κουρτίνες γίνονται σάβανα (...)

Η μητέρα μου είναι αναλφάβητη (...) ταξινομεί τα χαρτονομίσματα ανά χρώμα δεν μπορείς να την πιάσεις κορόιδο, το ξέρω το προσπάθησα. («Pinky Helsinki» & «αντι-μυθιστόρημα»)

Μεταναστευτική λογοτεχνία που αγαπάμε ποίηση ουσίας που λατρεύουμε.

Η Πρύτανις στο Ρουβά

9.12.21 «Ο Κούρκουλος είναι η αυθεντική έκφραση της ελληνικότητας!» Ποιος το λέει αυτό; Μα η πρύτανις της Σορβόννης. Μία είναι η πρύτανις: Η αειθαλής βυζαντινολόγος που μιλάει επί παντός του επιστητού τώρα και σε εκπομπή του Σάκη Ρουβά. Βεβαίως! Αύριο και στον Big Brother. Κι εγώ που πίστευα πως είναι ο Τσαρούχης, έσφαλα. Κι εγώ που νόμιζα ότι η Ειρήνη Παπά είναι η αυθεντική ελληνικότητα. Τότε ο Τζιμ Λόντος τι είναι; γιατί τον αφήνει απέξω. Κι ο Καρπόζηλος; Ο Λαμπράκης; Κι ο Μουράτης κι ο Λινοξυλάκης; Ο Σοφινός; Η αείμνηστος Μερκούρη, ο Τρίτσος; Τον κ. Σεφεριάδη με τα σπασμένα μάρμαρα, το Θεόφιλο από τη Μυτιλήνη, τον Άκη Πάνου και τον Ζακ Κωστόπουλο, παιδί μεταναστών μαχόμενο γκέι, πού τους βάζεις; Η μήπως ο μανάβης της γειτονιάς που κατεβάζει Χριστοπαναγίες τα Σάββατο στη Λαϊκή Αγορά δεν είναι η επιτομή, ο κολοφών των κακών, το απαύγασμα της ελληνικότητας; Κολλημένοι με τις ελληνικές χριστιανικές ταυτότητες και την παράδοση οι ημέτερες διασημότητες και οι σοφοί δεν κρύβουν το θαυμασμό τους στο εγχώριο λαϊκό προϊόν αλλά και στην... Αυλή που έχασε τα παλιά της μεγαλεία. Παρηγορητικές φαντασιώσεις μέσα σε μια παγκοσμιοποιημένη κοάνη. Διότι αν δούμε καλύτερα: η μισή εθνική ποδοσφαιρική ομάδα της Ελβετίας αποτελείται από αλβανούς και είναι παικταράδες, ενώ τα παιδιά μας στο Μοναστηράκι και στις πλατείες της επαρχίας χορεύουν χιπ χοπ κι όχι καλαματιανό. Ο κόσμος τρέχει με χίλια και οφείλω να ομολογήσω ότι οι εθνικισμοί και οι γραφικότητες αντιστέκονται στο ... Σόρο, το παλεύουν γενναία μέσα στο Facebook και στην ψαραγορά. Τούτοι εδώ οι αρνητές, υγιείς, με μυς από σφαιριστήρια και πλούσιοι τω (συνωμοτικώ) πνεύματι είναι οι τελευταίοι σπασμοί ενός κόσμου που πεθαίνει. Διότι αγαπητοί φίλοι του συνεργείου έχω να αναφέρω ότι :

Ο γάτος του Ηρόδοτου (φώτο Δ. Τζουμάκας)

το λυπημένο χαμόγελο της καθαρίστριας ήταν, είναι και θα παραμείνει ειλικρινές και διεθνιστικό.

- Κουρεύτγκα. Ο κουρέας φωτογραφίζει το πιστοποιητικό που περιέχει και την αναμνηστική δόση που δεν ξέρω αν θα είναι η τελευταία για να τη θυμόμαστε κάτω από τους θάμνους. Τώρα ο Κλωντ, ο αλβανός μας κουρέας, έχει καταχωρήσει το ονοματεπώνυμό μου στο τηλέφωνό του και μπορεί any time να έλθει με τη μαφία των Αλβανών και να με ληστέψει αφού ξέρει ότι μένω στην απέναντι πολυκατοικία. Κύττα μου λέει, δεν το περίμενα ένας αλβανός να ελέγχει έναν έλληνα. Και προσθέτει με τρόπο αρκούντως εμπιστευτικό:

-Θέλουν να μας τσιπάρουν να μας κάνουν ανθρωποειδή...

- Γι αυτό πρέπει να είμαστε έτοιμοι, του λέω κι εγώ ψιθυριστά, να αντιμετωπίσουμε τους εξωγήινους, Κλωντ αγαπητέ.

- Φοράω το σκουφάκι στο κουρεμένο μου κεφάλι και μένω με τις κάλτσες όσο κι αν μ'αρέσει η ξυπολνισιά, κάνει αρκετό κρύο στο διαμέρισμα.

«Κείμενα δίχως δομή και θέα» όπως θα έλεγε ο Ρ. Μπαρτ οι πρώτες σταγόνες της βροχής στις δύο η ώρα το πρωί καθώς έκλεινα το κομπούτερ ήταν βάλσαμο. Περίμενα να κοιμηθώ ρομαντικά αλλά δεν κράτησε καθόλου, ήταν τελικά κάτι σαν κατούρημα σκύλου στα παντζούρια. Αχ ελλαδίτσα, καθόλου υγρή, καθόλου ερωτική πια. Αντιθέτως άρρωστη βαριά, με πληγές οικονομικές και επιδημία γυναικοκτονίας, άνανδρη και άνυδρη μαζί. Λάθος μου ! Στα ηπειρωτικά έβρεξε με το τουλούμι και χάθηκε ανθρώπινη ζωή μέσα στ'αμάξι που το πήρε το ποτάμι. Αφιλόξενος τόπος ο κόσμος των πιθανοτήτων.

10.12.21 Το βράδυ έγινε χαμός στο μπαλκόνι από τους τρομερούς αέρηδες πέσανε οι γλάστρες και τα εσπεριδοειδή τα πήρε ο διάολος και έσπασε την τέντα είχαμε οκτώ μπωφόρ. Το Σάββατο θα έχει δέκα. Ο δήμος κλαδεύει σήμερα τις σοφόρες και τις ψευτοακακίες και αλιεύει κουβέρ-

τες, χαλάκια και εσώρουχα πάνω στα κλαδιά. Ο δρόμος μοιάζει ξεβράκωτος.

11.12.21 Κακοκαιρία, αέρηδες στην Επικράτεια, μέσα στο σπίτι ξηρά τροφή, κονσέρβες και χαρούπια, βλέπω ταινιούλες και σίριαλ Dark desire, Oscuro Deseo, c'est a dire: Cet obscur objet du désir κι ο όποιος κατάλαβε κατάλαβε.

Συνέλευση συντακτών

12.12.21 Κυριακή. Συνέλευση της Ένωσης Συντακτών στην Τιτάνια μετά από δύο χρόνια δια ζώσης αλλά και διαδικτυακά. Συνελευσιάστγκα δια ζώσης και υπήρξε μία αντιπαράθεση των «ζωντανών» με τους δικτυωμένους. Οι παρόντες ζωντανοί τα έβαλαν με την κυβέρνηση και το συμβούλιο που «κρύφτηκε πίσω από την πανδημία» ενώ οι διαδικτυακοί είπαν «να αφήσουμε τα πολιτικά είμαστε άρρωστοι, έχουμε ανάγκες και να μάθουμε να καιρούμαστε την τεχνολογία και την καινοτομία». -Σκέφτομαι ότι όλοι όσοι είναι μπροστά σε ένα υπολογιστή είναι ηλίθιοι. Κι εγώ Πανηλίθιος!

Στην επιστροφή από την Τιτάνια όπου έλαβε χώρα η σύναξη έπεσα πάλι πάνω στη χοντρή ζητιάνα που καπνίζει το σιγαρέτο της.

-Πρόσεχε στραβούλιακα, μου λέει
-Σιγά το τσιγάρο, δεν σε πάτησα κιόλας
-Που έχεις το μυαλό σου;
-Στην Τιτάνια. Ωραιές, παλιές Νύχτες της Καμπύρια με την Κλαούντια Καρντινάλε

Ήττα ΓΑΠ-Είτε Παίδες πασόκων

- Ήττα του καυμένου του ΓΑΠ (Είτε παίδες πασόκων λοιπόν) που πήγε ωσάν το σκυλί στο αμπέλι καθώς εμφανίστηκε πολωτικός α λα μπαμπά (άλλες εποχές) και Δον Κιχώτης καραφλός της «αριστερής πέρυγας», αν υπάρχει τέτοιο πράγμα στο σημερινό ΠΑΣΟΚ. Στην πραγματικότητα οι ψηφοφόροι ζητούν αυτό που ήθελαν παλιά κι από τον ίδιο τον ΓΑΠ: ένα καθησυχαστικό λόγο, ένα νηφάλιο άνδρα που να μη τους βάζει σε μπελάδες και σε Δουνοτου, ζητούν να κάθονται στα αυγά τους και να εισπράττουν λελογισμένα.

«Ευτυχοκρατία» & εργατικά ατυχήματα

- Λίγο πριν τα αθλητικά της Κυριακής συζήτηση στο κρατικό κανάλι για ένα βιβλίο με τίτλο Ευτυχοκρατία (μμππρ!) ή κάτι τέτοιο από ειδικούς και μία κυρία ψυχολόγος-συγγραφέας να λέει στο τέλος «κακά τα ψέματα ο καπιταλισμός είναι το μόνο υπάρχον σύστημα που μπορούμε να είμαστε ευτυχισμένοι. Βέβαια θέλει κάποιες ρυθμίσεις».

Ενfin! (Τουτέστιν: Επιτέλους!) Είναι το μόνο άτομο που ακούω να λέει κάτι υπέρ του καπιταλισμού. Τον οποίο καπιταλισμό υβρίζουν αναισχύντως οι αριστεροί, ο Πολάκης, οι αριστεριστές, η αφεντιά μου, οι ακροδεξιοί, οι δεξιοί, λιγότερο οι κεντρώοι εκσυγχρονιστές και οι φιλελεύθεροι.

Ότι θέλει «ρυθμίσεις» το σύστημα θα συμφωνήσουμε με την κυρία ψυχολόγο. Επισκευή και πέταμα καλύτερα!

* Ο Δημήτρης Τζουμάκας γεννήθηκε στην Αθήνα το 1945. Την περίοδο της δικτατορίας έζησε στο Παρίσι και το 1974 μετανάστευσε στο Σίδνεϊ, όπου έζησε μέχρι το 2006. Διδάκτωρ φιλοσοφίας, εργάστηκε σε εφημερίδες στο Σίδνεϊ και δίδαξε ελληνική και συγκριτική λογοτεχνία στα Πανεπιστήμια Macquarie και New South Wales. Έχει βραβευθεί από το αυστραλιανό υπουργείο πολιτισμού για τα βιβλία του «Χαρούμενο Σίδνεϊ» και «Η γυναίκα με τα αγκάθια στο λαιμό».